

DECIZIE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Valentina Clevadî, Ion Druță,

Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de către avocatul Adrian Berezovschi în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5 din Chișinău,

în pricina civilă la cererea introductivă a Societății pe acțiuni „Termoelectrica” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5 din Chișinău,

împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2016, prin care a fost admisă cererea introductivă depusă de Societatea pe acțiuni „Termoelectrica”, constată insolabilitatea debitorului Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5 din Chișinău și intentat procesul de insolabilitate față de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5 din Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 14 aprilie 2016, SA „Termoelectrica” a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5 din Chișinău (în continuare ÎMGFL nr. 5).

În motivarea cererii introductive a invocat că în temeiul contractului de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr. 6005 din 02 septembrie 2008, încheiat între SA „Termoelectrica” (succesor în drepturi a SA „Termocom”) în calitate de furnizor, și ÎMGFL nr. 5 în calitate de consumator, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar energia termică furnizată la obiectele aflate în administrarea operativă. Astfel, în perioada valabilității contractului, consumatorul și-a neglijat obligațiunile contractuale stabilite de către părți, încălcând prevederile pct. 4.2 al contractului nr. 6005 din 02 septembrie 2008, care statuează că conturile de plată recepționate, urmează a fi achitate de către consumator până la data de 30 a lunii următoare.

Drept confirmare a faptului că debitorul este permanent în întârziere la plata consumului de energie termică, servesc facturile fiscale primite la evidență și contrasemnate de ÎMGFL nr. 5, și anume facturile seria TC nr. 0160419 din 31 ianuarie 2015, nr. 0163429 din 28 februarie 2015; 0166419 din 31 martie 2015, nr. 0169255 din 30 aprilie 2015, nr. 0170489 din 31 mai 2015, nr. 0171149 din 30 iunie 2015, nr. 0171759 din 31 iulie 2015, nr. 0172318 in 31 august 2015; nr. 0172921 din 30 septembrie 2015, nr. 0172988 din 31 octombrie 2015, nr. 0176868

din 30 noiembrie 2015, nr. 0179886 din 31 decembrie 2015, nr. 0182955 din 31 ianuarie 2016 și nr. 0186038 din 29 februarie 2016.

Indică că la situația din 24 martie 2016, datoria ÎMGFL nr. 5 la servicii de termoficare prestate de SA „Termoelectrica”, constituie suma de 39810489,56. Datoria acumulată este recunoscută de către ÎMGFL nr. 5 din Chișinău prin contrasemnarea extrasului de cont din 08 octombrie 2015 cât și prin tranzacția nr. 6005 din 16 octombrie 2015, potrivit căreia consumatorul ÎMGFL nr. 5 din Chișinău recunoaște creanța și se obligă să o achite pînă la data de 31 decembrie 2015, însă această obligație nu a fost executată, iar pînă la moment datoria nu a fost achitată, ba chiar s-a mărit din contul consumului curent neachitat pe perioada sezonului nou de încălzire 2015-2016.

Totodată, indică SA „Termoelectrica” că neexecutarea de către ÎMGFL nr. 5 a obligațiilor de plată integral și la timp pentru serviciile de termoficare prestate, afectează capacitatea financiară a SA „Termoelectrica” care urmare a creanței neachitate de ÎMGFL nr. 5, nu-și poate executa obligațiile de plată față de furnizorul de gaze naturale SA „Moldovagaz”, având toate conturile bancare sechestrate, prin instituirea măsurilor de asigurare a executării în baza încheierilor executorului judecătoresc A. Chiosa nr.005- 04/13 din 13 noiembrie 2013, nr. 005-303/13 din 09 aprilie 2014 și nr. 005-303/13 din 14 noiembrie 2014, ca urmare a înaintării spre executare a documentelor executorii, prin care s-a dispus încasarea silită a datoriilor pentru gazele naturale livrate.

Invocă creditorul că, datoria exorbitantă formată în perioadele de încălzire precedente în raport cu neachitarea în termen a consumului curent, denotă insolvabilitatea certă a debitorului ce persistă în cadrul ÎMGFL nr. 5, or debitorul nu are capacitate pecuniară de achitare integrală a datoriilor acumulate și generează acumularea perpetuă a datoriilor - temei special de intentare a procesului de insolvabilitate, ce se manifestă în supraîndatorarea debitorului.

Menționează SA „Termoelectrica” că intenționînd soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară a solicitat debitorului ÎMGFL nr. 5 executarea obligațiilor contractuale și a acordat un termen rezonabil pentru acesta.

Astfel, în temeiul prevederilor art. 19 alin. (2) al Legii insolvabilității nr. 149/2012, a expediat debitorului prin intermediul oficiului poștal Notificarea nr. 79/98 din 11 ianuarie 2016, cu cerința de a achita în termen de 7 zile datoria integral, comunicîndu-i, totodată, că în caz contrar v-a înainta cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate, însă notificarea a fost lăsată fără răspuns.

În context, invocînd prevederile art. art. 9, 10 și 12 al Legii insolvabilității nr.149 din 29 iunie 2012, care reglementează cererea introductivă, temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate, și dreptul de a depune cerere introductivă, menționează SA „Termoelectrica” că la caz se atestă existența temeiului general de intentare a procesului de insolvabilitate și anume supraîndatorarea debitorului.

În drept își întemeiază cerințele în baza art. art. 10, 18, 19, 20 21 al Legii insolvabilității.

Solicită SA „Termoelectrica”, admiterea cererii spre examinare, constatarea insolvabilității ÎMGFL nr. 5 și intentarea procesului de insolvabilitate în privința ÎMGFL nr. 5 cu determinarea ulterioară a posibilității unui plan de restructurare.

Totodată, solicită aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute de art. 24 alin. (1) și (4) al Legii insolvenței, inclusiv prin aplicarea sechestrului asupra patrimoniului și mijloacelor bănești de pe conturile bancare ale creditorului și interzicerea debitorului să administreze bunurile, punerea pe seama debitorului a cheltuielilor de insolvență și numirea în calitate de administrator al procesului de insolvență pe administratorul autorizat Muntean Oleg, deținătorul autorizației pentru activitate nr. 30 din 14 ianuarie 2015.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2016, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de SA „Termoelectrica” privind declararea insolvenței ÎMGFL nr. 5, iar în scopul prevenirii modificării stării în care se aflau bunurile în perioada de până la intentarea procedurii de insolvență fiind aplicate măsurile de asigurare necesare, inclusiv, fiind desemnat în funcție de administrator provizoriu al ÎMGFL nr. 5, Munteanu Oleg.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2016 a fost admisă cererea introductivă depusă de SA „Termoelectrica” fiind constatată insolvența ÎMGFL nr. 5 și intentat procesul de insolvență față de ÎMGFL nr. 5, iar în calitate de administrator al insolvenței ÎMGFL nr. 5 fiind desemnat Munteanu Oleg, deținător al autorizației nr. 30 din 14 ianuarie 2015. Totodată, a fost obligat administratorul Muntean Oleg să notifice creditorii ÎMGFL nr. 5 despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor și un raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la insolvență, menționarea persoanelor cărora le-a fost imputabile și permisele angajării răspunderii acestora în condițiile legii, până la data de 19 august 2016 și s-a stabilit ședința de validare a creanțelor și prima adunare de raportare pentru data de 23 septembrie 2016, ora 12.00.

La 30 iunie 2016, avocatul Adrian Berezovschi în interesele ÎMGFL nr. 5 a declarat recurs împotriva hotărârii instanței de insolvență, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii contestate cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea introductivă să fie respinsă, iar grevările și măsurile de asigurare aplicate prin hotărârea primei instanțe să fie anulate.

În motivarea recursului a invocat că reieșind din prevederile art. 10 alin. (2) din Legea insolvenței, în temeiul căruia a fost înaintată cererea introductivă temeiul general de intentare a unui proces de insolvență constă în incapacitatea de plată a debitorului, iar conform doctrinei și normelor stabilite în art. 10 alin. (3) din aceeași Lege temeiul special de intentare a unui proces de insolvență constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său.

Prin urmare, menționează că la caz SA „Termoelectrica” nu a demonstrat incapacitatea de plată și supraîndatorarea debitorului, iar contractul de livrare-utilizare a energiei termice și apă caldă nr. 6019 din 02 octombrie 2006 și tranzacția de împăcare încheiată la data de 12 octombrie 2015 în privința sumei de 28 453703,37 lei, în lipsa altor acte din care ar rezulta datoria, nu demonstrează existența unei creanțe certe, lichide și exigibile ce ar întruni condițiile intentării procesului de insolvență prevăzute de Legea nr. 149.

Insistă că creditorul nu a demonstrat că debitorul nu dispune de surse financiare, fapt ce ar permite stabilirea incapacității de achitare a datoriilor și nu a prezentat lista subconsumatorilor care, de altfel, au nemijlocit obligația de achitare.

Respectiv, consideră recurentul că la baza adoptării hotărârii instanței de insolabilitate a stat cererea introductivă care poartă un caracter ilegal și neîntemeiat și are drept scop prejudicierea întreprinderii.

De asemenea, indică recurentul că instanța de insolabilitate urma să ia în considerație art. 19 alin. (1) și (2) din Legea insolabilității nr. 149 care stabilește notificarea prealabilă, și din conținutul căruia este evident că pentru intentarea unui proces de insolabilitate sau examinarea unei eventuale cereri introductive de intentare a procesului de insolabilitate este necesar existența unui act juridic ce ar stabili o creanță certă, lichidă și exigibilă, fapt ce la materialele cauzei nu este.

Pe când, contractul nr.6005 din 02 septembrie 2008, tranzacția nr. 6005 din 15 noiembrie 2015 și la facturile fiscale la care face referire creditorul, nu întrunesc condițiile art. 19 și 20 al Legii insolabilității, și respectiv, nu reprezintă în sine o decizie în sensul art. 20 din Legea nr. 149 prin care s-a constatat existența unei creanțe certă, lichidă și exigibilă.

Totodată, menționează că în conformitate cu pct. 5.1.12 și pct. 5.1.13 din contractul nr. 6019 din 02 octombrie 2006, debitorul are obligația să asigure plata la timp de către subconsumatori și să aplice față de aceștia măsuri de influență pentru plata întârziată a facturilor, precum și să prezinte creditorului o dare de seamă care reflectă cauzele neachitării sau achitării insuficiente a consumului de energie termică. Prin urmare, relatează că achitarea datoriilor specificate este pe seama subconsumatorilor și nu pe seama debitorului, ultimul având calitatea de intermediar în respectivele raporturi juridice.

Astfel, consideră că hotărârea instanței de insolabilitate cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de ÎMGFL nr. 5 nu are un suport juridic și factual, și rezultă din aprecierea eronată a faptelor în cadrul examinării cererii introductive, cu atât mai mult cu cât potrivit pct. 3 din tranzacția nr. 6005 din 02 septembrie 2008, debitorul se obligă să conlucreze cu creditorul în vederea încasării datoriilor de la subconsumatori.

În context invocând prevederile art. 20 alin. (2) din Legea insolabilității, insistă că cererea introductivă depusă de SA „Termoelectrica” nu întrunește condițiile prevăzute de art.10 alin. (1) și (2), art. 19 și art. 20 alin. (2) din Legea insolabilității nr. 149 și urmează să fie restituită sau dacă a fost admisă spre examinare să fie scoasă de per rol.

Iar, susținând că argumentele creditorului precum că datoria debitorului denotă insolabilitatea lui nu pot fi puse la baza unei hotărâri de intentarea procesului de insolabilitate, este de părerea că prin prisma art. 28 alin. (3) din Legea insolabilității instanța de insolabilitate în urma examinării referinței urma să constate că debitorul nu este în stare de insolabilitate, și să respingă cererea introductivă.

La 10 octombrie 2016, SA „Termoelectrica” a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului.

În conformitate cu art. 429 alin. (1) Codul de procedură civilă, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel în procedura de insolvență.

Conform art. 8 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul, ÎMGFL nr. 5, reprezentat de avocatul Adrian Berezovschi s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 30 iunie 2016 împotriva hotărârii primei instanței din 17 iunie 2016, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Din suportul probatoriu prezent la materialele pricinii rezultă că la 14 aprilie 2016 SA „Termoelectrica” a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvență față de ÎMGFL nr. 5 din Chișinău (f.d. 1-3).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2016 a fost admisă spre examinare cererea introductivă a creditorului SA „Termoelectrica” cu privire la intentarea procesului de insolvență față de ÎMGFL nr. 5 din Chișinău, fiind dispusă aplicarea măsurilor de asigurare față de ÎMGFL nr. 5 din Chișinău în scopul prevenirii modificării stării bunurilor debitorului în perioada de până la intentarea stării de insolvență și numit Munteanu Oleg, deținător al autorizației nr. 30 din 14 ianuarie 2015, în calitate de administrator provizoriu al ÎMGFL nr. 5 (f.d. 3).

Ca urmare, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2016, a fost admisă cererea introductivă depusă de SA „Termoelectrica”, fiind constată insolvența ÎMGFL nr. 5 și intentat procesul de insolvență față de ÎMGFL nr. 5, iar în calitate de administrator al insolvenței ÎMGFL nr. 5, fiind desemnat Munteanu Oleg, care deține autorizația nr. 30 din 14 ianuarie 2015. Totodată, a fost obligat administratorul Munteanu Oleg să notifice creditorii ÎMGFL nr. 5 despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor, să facă un apel special în adresa creditorilor garanți cu propunerea de a preciza bunurile asupra cărora dețin un drept preferențial și să verifice, să întocmească și să prezinte instanței nu mai târziu de data de 01 august 2016, să verifice și să întocmească și să prezinte instanței de insolvență, tabelul definitiv al creanțelor și un raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la insolvență, menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabile și premisele angajării răspunderii acestora în condițiile legii, până la data de 18 august 2016 și s-a stabilit ședința de validare a creanțelor și

prima adunare de raportare pentru data de 23 septembrie 2016 ora 12.00 (f.d. 28-29).

Instanța de recurs fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, consideră că Curtea de Apel Chișinău constatând și elucidând pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, în coroborare cu prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, temeinic a ajuns la concluzia admiterii cererii introductive și constatării insolvenței debitorului ÎMGFL nr. 5 mun. Chișinău, pe motivul incapacității debitorului de plată a datoriilor creditoriale acumulate.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs reține art. 1 alin. (1) și (2) din Legea insolvenței, care stabilește că scopul prezentei legi este instituirea cadrului juridic privind stabilirea unei proceduri colective pentru satisfacerea creanțelor creditorilor din contul patrimoniului debitorului prin aplicarea față de acesta a procedurii de restructurare sau a procedurii falimentului și prin distribuirea produsului finit. Prezenta lege este aplicabilă persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, întreprinzătorilor individuali, inclusiv titularilor de patentă de întreprinzător, societăților de asigurări, fondurilor de investiții, companiilor fiduciare, organizațiilor necomerciale, înregistrate în Republica Moldova în modul stabilit. Prezenta lege nu se aplică băncilor.

În conformitate cu pct. pct. 1, 15 din Regulamentul-model al întreprinderii municipale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 387 din 06 iunie 1994, modificat și completat ulterior prin Hotărârea Guvernului nr. 549 din 09 iulie 2014, întreprinderea municipală este agentul economic cu personalitate juridică, constituit de către una sau mai multe unități administrativ-teritoriale, dotat în exclusivitate cu bunuri proprietate a unității/unităților administrativ-teritoriale fondatoare, care, prin utilizarea lor judicioasă, produce anumite tipuri de mărfuri (producție), execută lucrări sau prestează servicii, necesare pentru satisfacerea cerințelor fondatorului/fondatorilor (ale unității/unităților administrativ-teritoriale fondatoare). Pentru obligațiile sale întreprinderea poartă răspundere cu întreg patrimoniul său. Fondatorul nu poartă răspundere pentru obligațiile întreprinderii, iar întreprinderea nu este răspunzătoare pentru obligațiile fondatorului.

Analizând situația din speță prin prisma normelor citate, instanța de recurs constată că Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5 mun. Chișinău a fost înregistrată în Registrul de Stat al persoanelor juridice pe lângă Camera Înregistrării de Stat la data de 23 iunie 1997, cu numărul de identificare de stat și codul fiscal 1003600106931, genul principal de activitate al întreprinderii fiind închirierea bunurilor imobiliare proprii, comerțul cu ridicata al aparatelor electrice de uz casnic și aparatelor radio, construcții inginerești, și intermediari pentru cumpărarea, vânzarea, schimbul și închirierea locuințelor și altor bunuri imobiliare cu destinație neproductivă.

La caz, independent de acest aspect este evident că Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5 mun. Chișinău este agent economic independent cu drepturi de persoană juridică, care poartă răspundere pentru obligațiunile sale cu toate bunurile de care dispune.

În conformitate cu dispoziția art. 9 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se întinde doar în temeiul unei cereri de

intentare a procesului de insolabilitate (denumită în continuare cerere introductivă).

Conform art. 12 din aceeași Lege, dreptul de a depune cerere introductivă îl au: debitorul, creditorii, alte persoane indicate în prezenta lege.

Iar, în conformitate cu prevederile art. 10 din Legea insolabilității, intentarea unui proces de insolabilitate presupune existența unui temei. Temeiul general de intentare a unui proces de insolabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolabilitate constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

În interpretarea corectă a normei enunțate este de înțeles că legiuitorul, pentru intentarea unui proces de insolabilitate, a prevăzut un temei general care constă în incapacitatea de plată a debitorului și care reprezintă o insuficiență a lichidităților, o absență a fondurilor bănești necesare pentru plata obligațiilor ajunse la scadență.

Temeiul general determină existența creanței ajunse la scadență, care trebuie să fie certă – neîndoielnică în sensul că asupra ei, să nu fie conturat un litigiu; lichidă – având un quantum precis determinat; exigibilă – a cărei executare creditorul poate s-o pretindă imediat.

La fel, în raport cu temeiul general, poate fi presupusă și/sau existența temeiului special – adică supraîndatorarea ce presupune un dezechilibru al patrimoniului prin existența unui pasiv patrimonial care depășește activul, adică să fie arătată un excedent al pasivelor față de active.

Tot aici se va remarca că starea de supraîndatorare presupune starea de imposibilitate stabilă și ireversibilă a persoanei juridice de a satisface deplin pretențiile creditorilor din activele rămase, ceea ce ar justifica intervenția justiției.

Astfel, după cum se constată la caz având în susținere prevederile normelor enunțate, creditorul SA „Termoelectirca” a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate în privința debitorului Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5 mun. Chișinău, drept motiv invocând incapacitatea de plată a ultimei.

Potrivit art. 2 din Legea insolabilității, incapacitate de plată este situația financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a-și executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale. Incapacitatea de plată este, de regulă, prezumată în cazul în care debitorul a încetat să efectueze plăți, iar supra-îndatorare este situația financiară a debitorului, a cărui răspundere este limitată prin lege la valoarea patrimoniului său, în care valoarea bunurilor nu mai acoperă obligațiile existente ale acestuia.

Dispoziția art. 18 alin. (1) din Legea insolabilității statuează precum că creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolabilitate și își poate argumenta creanțele și temeiurile de intentare a procesului de insolabilitate.

În temeiul art. 11 din Legea insolabilității, componența și mărimea obligațiilor debitorului sînt cele existente la momentul depunerii cererii

introdutive, dacă legea nu prevede altfel. La determinarea temeiurilor de insolvabilitate se iau în calcul: a) mărimea obligațiilor pecuniare, inclusiv suma restanței la livrarea bunurilor, la prestarea serviciilor și la îndeplinirea lucrărilor care urmează a fi plătite de către debitor; b) mărimea datoriilor la credite, la împrumut, plus dobânda care urmează a fi achitată de către debitor; c) mărimea prejudiciilor care urmează a fi recuperate de la debitor; d) mărimea obligațiilor la bugetul public național prevăzute de lege.

La constatarea insolvabilității debitorului nu se ia în calcul valoarea creanțelor constituite din: a) penalități și/sau din alte sancțiuni financiare aferente neexecutării obligațiilor; b) orice obligație de plată față de asociații (membrii, acționarii) debitorului.

Iar, în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (1) și (3) din aceeași Lege, instanța de insolvabilitate hotărăște, în baza aprecierii temeiului de insolvabilitate și a faptelor constatate în cadrul examinării cererii introduse, asupra intentării procedurii de insolvabilitate sau asupra respingerii cererii introduse.

Prin hotărârea de intentare a procedurii de insolvabilitate, instanța de insolvabilitate dă apreciere concluziilor din raportul administratorului provizoriu, prevede mărimea revendicărilor asupra cărora obiecțiile debitorului și/sau ale creditorilor au fost respinse ori considerate ca fiind întemeiate, desemnează administratorul insolvabilității și instituie, după caz, comitetul creditorilor.

Iar, potrivit art. 136 alin. (1) din aceeași Lege, starea de insolvabilitate a întreprinzătorului individual poate fi declarată de către instanța de insolvabilitate la cererea debitorului sau a creditorului în privința obligațiilor pecuniare ajunse la scadență și nestinse în termen, legate atât de activitatea de întreprinzător a debitorului, cât și de activitățile cu caracter personal.

Analizând circumstanțele speței prin prisma normelor de drept invocate supra, instanța de recurs relevă că, instanța de insolvabilitate întemeiat și corect a concluzionat că, în prezenta speță sunt întrunite condițiile legale pentru constatarea insolvabilității debitorului ÎMGFL nr. 5 mun. Chișinău cu intentarea în privința acesteia a procesului de insolvabilitate, deoarece debitorul este în imposibilitate de a satisface creanțele creditorilor, din care motiv față de ultima este necesar de a fi intentat procesul de insolvabilitate, or, insolvabilitatea reprezintă situația financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea de a-și onora obligațiile de plată, constatată prin act judecătoresc de dispoziție – condiție ce se atestă în prezenta speță.

La acest segment, conform înscrisurilor din dosar se demonstrează că în temeiul contractului de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr. 6005 din 02 septembrie 2008, încheiat cu SA „Termoelectrica”, ÎMGF nr. 5 având calitatea de consumator nu și-a executat obligația de achitare lunară a energiei termice furnizate la obiectele aflate în administrare operativă, și a acumulat o datorie la serviciile de termoficare prestate de SA „Termoelectrica” care la situația din 24 martie 2016 constituie suma de 39810489,58 lei. De altfel, datoria acumulată a fost recunoscută de către ÎMGFL nr. 5 prin contrasemnarea Extrasului din cont din 08 octombrie 2015 și a Tranzacției nr. 6005 din 16 octombrie 2015, prin care debitorul s-a obligat pînă la data de 31 decembrie 2015 să achite creanța în mărime de 39810489,58 lei, obligație care însă nu a fost executată.

Or, datoria excesiv de mare formată în perioadele de încălzire precedente în raport cu neachitarea în termen a consumului curent denotă insolvabilitatea certă a debitorului ÎMGFL nr. 5, mun. Chișinău, care nu are capacitatea pecuniară de achitare integrală a datoriilor acumulate și generează acumularea perpetuă a datoriilor, fapt ce constituie temei special de intentare a procesului de insolvabilitate ce se manifestă prin supraîndatorarea debitorului.

Iar, din raportul prezentat de administratorul provizoriu Muntean Oleg, rezultă că urmare a analizei datelor prezentate, ce țin de situația economico-financiară a debitorului, a fost stabilit faptul imposibilității onorării de către debitor a obligațiunilor sale față de creditorii, deoarece ÎMGFL nr. 5 a acumulat datorii față de bugetul de stat în mărime de 550,99 lei și datorii față de SA „Termoelectrica” în mărime de 39810489,58 lei. Totodată, potrivit actelor prezentate de debitor, acesta înregistrează datorii curente în mărime de 330198 lei constituite din datorii comerciale, datorii față de personal datorii privind asigurările sociale și medicale față de bugetul public. De asemenea, potrivit aceluiași acte prezentate de debitor, acesta mai înregistrează și datorii pe termen lung în mărime de 448 671 lei.

Mai mult ca atât, chiar datele bilanțului financiar pentru anul 2015 atestă faptul că cheltuielile din activitatea întreprinderii au depășit veniturile cu 155505 lei chiar și în circumstanțele în care debitorul a omis înregistrarea datoriei reale față de SA „Termoelectrica”.

Prin urmare, din constatările administratorului provizoriu rezultă cu certitudine că debitorul se află în incapacitatea de plată și nu dispune de posibilități ce ar permite acoperirea integrală a creanțelor creditorilor și readresarea situației economico-financiare a întreprinderii în afara procesului de insolvabilitate, circumstanțe ce determină insolvabilitatea creditorului.

În circumstanțele relatate instanța de recurs reține că instanța de insolvabilitate justificat a reținut temeinicia cererii introductive, întrucât la caz s-a constatat incontestabil incapacitatea de plată și supraîndatorarea debitorului, iar argumentele recurentului precum că creditorul nu a demonstrat incapacitatea de plată a debitorului și supraîndatorarea, sunt neîntemeiate și declarative, cu atât mai mult cu cât, debitorul nici nu a demonstrat prin probe incontestabile lipsa supraîndatorării și posibilitatea economică reală de a-și exercita obligațiile existente în afara procedurii de insolvabilitate în mărime deplină și în termenii stabiliți.

Față de cele precizate în capitolul anterior este absolut evident și nu necesită alte comentarii concluzia instanței de insolvabilitate potrivit căreia starea debitorului se încadrează în limitele prevăzute de art. 10 alin.(2) al Legii insolvabilității, fiind demonstrată incapacitatea de plată a debitorului, aspect ce atestă temeinicia și legalitatea hotărârii contestate.

Sub acest aspect, se constată a fi neîntemeiate argumentele recurentului cu referire la faptul că creditorul nu a prezentat careva acte ce ar confirma existența unei creanțe certe, lichide și exigibile ce ar întruni condițiile intentării procesului de insolvabilitate, deoarece prin tranzacția nr. 6005 din 16 octombrie 2015, încheiată între furnizorul SA „Termoelectrica” și consumatorul ÎMGFL nr. 5 din Chișinău, ultima recunoaște datoria în sumă de 29810489,58 lei față de SA

„Termoelectrica” și garantează achitarea acesteia pînă la data de 31 decembrie 2015.

Totodată, instanța de recurs apreciază critic și invocările recurentului vizavi de faptul că nu a fost notificat prealabil conform art. 19 din Legea insolvenței. Or, din cererea introductivă actele anexate la aceasta, atât notificarea prealabilă nr. 79/98 din 11 ianuarie 2016, prin care SA „Termoelectrica” conducîndu-se de prevederile art. 19 din Legea insolvenței a notificat debitorul solicitîndu-i achitarea în termen de 7 zile a datoriei.

La fel și alte argumente invocate în recursul declarat de către Berezovschi Adrian în interesele ÎMGFL nr. 5 nu pot fi reținute, deoarece nu indică la ilegalitatea hotărîrii recurate, mai mult că sunt similare celor invocate în cadrul examinării pricinii în prima instanță, cărora le-a fost dată o apreciere în corespundere cu prevederile legale.

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că hotărîrea primei instanțe este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărîrea instanței de insolvență.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către avocatul Adrian Berezovschi în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5 din Chișinău.

Se menține hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2016, în pricina civilă la cererea introductivă a Societății pe acțiuni „Termoelectrica” cu privire la intentarea procesului de insolvență față de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 5 din Chișinău.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Ion Druță

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru